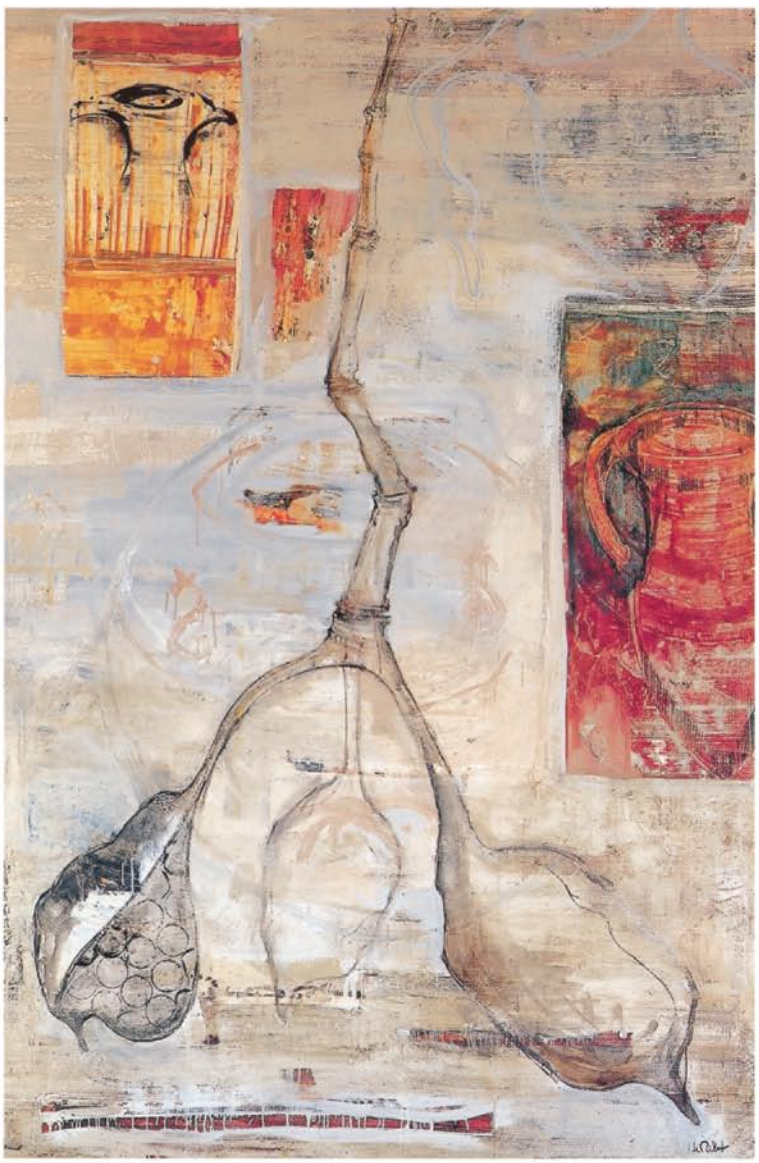
PERE DE RIBOT

RIZÒMATA

Ajuntament de Girona

PERE DE RIBOT

PERE DE RIBOT: Rizoma del pensament estètic

> *«L'art figuratiu ha de ser una poesia muda. Perquè ha d'expressar pensaments de l'esperit, conceptes que vénen de l'ànima i no del llenguatge»* [1]

El darrer treball de Pere de Ribot parteix del quadre «Gran arqueologia rizomatosa» de 1992, peça precedent que pren la forma rizomàtica com un motiu més, ja que conviu amb les estructures arquitectòniques i els vestigis arqueològics, els quals aniran desapareixent per cedir al rizoma un protagonisme absolut. Malgrat tot, roman aquesta personal afecció per desenterrar o recuperar objectes, històrics en els inicis i vegetals temporalment, que desafien la temporalitat i el temps. Paral·lelament, perdura el desig de recórrer a una dissertació retrospectiva per retornar als orígens i servir-se de la natura-subjecte, en voler restablir l'ordre o cercar la causa originària de la seva pintura.

Serà a la filosofia romàntica on el pensament sobre la naturalesa tindrà la màxima esplendor i, especialment, en la filosofia de Schelling per establir una vinculació intrínseca entre natura i estètica.

Però caldrà cercar els antecedents paradigmàtics de rizoma del pensament, primerament en les especulacions poètico-filosòfiques d'Empèdocles [2], que presenta la naturalesa com una força dual, d'atracció i repulsió, i la lluita com a causa generadora de vida. I, posteriorment, en Aristòtil, que també fa esment del rizoma en la Teleologia, però des d'una perspectiva diferent, concretament quan es refereix a la matèria en estat de potència; és a dir, la capacitat que té aquesta per expressar el caràcter implícit sempre dinàmic i canviant, tant del contingut real com de la forma.

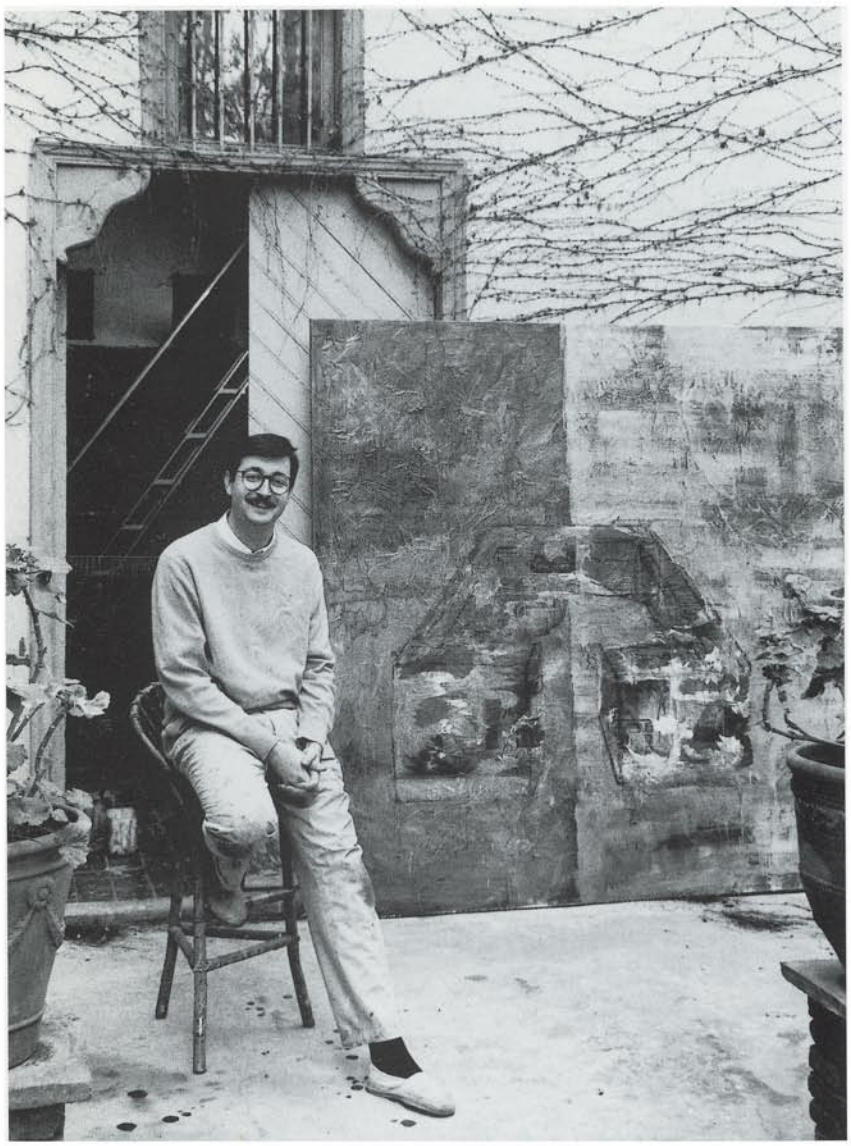
En conseqüència, el rizoma serà el tret fonamental d'aquest treball, a nivell conceptual com a subjecte de raciocini, i substància temàtica en la plàstica-estètica. No obstant això, s'introdueix en una posició dialèctica en voler conciliar idealisme i racionalitat; és a dir, establir un sistema de coneixement que contraposa la contemplació a la raó. De la contemplació es deriva un procés d'introspecció sobre les possibles formes de guariment vital, i també la implícita vinculació emotiva amb l'objecte, cosa que li permet fer un gir en la direcció de la seva percepció i de la representació. En canvi, el raonament les fa versemblants per donar-los un contingut universal, en depurar qualsevol rastre de parcialitat o referència i les faculta d'una qualitat abstracta. Però d'acord amb la tesi de Schelling, ens cal observar la naturalesa i les seves coses en l'essència, i no solament la seva forma indefinida o buida de contingut, perquè no ens aporta res a la nostra sensibilitat, ja que una cosa immillorable és aquella que té presència en l'essència de l'esperit.

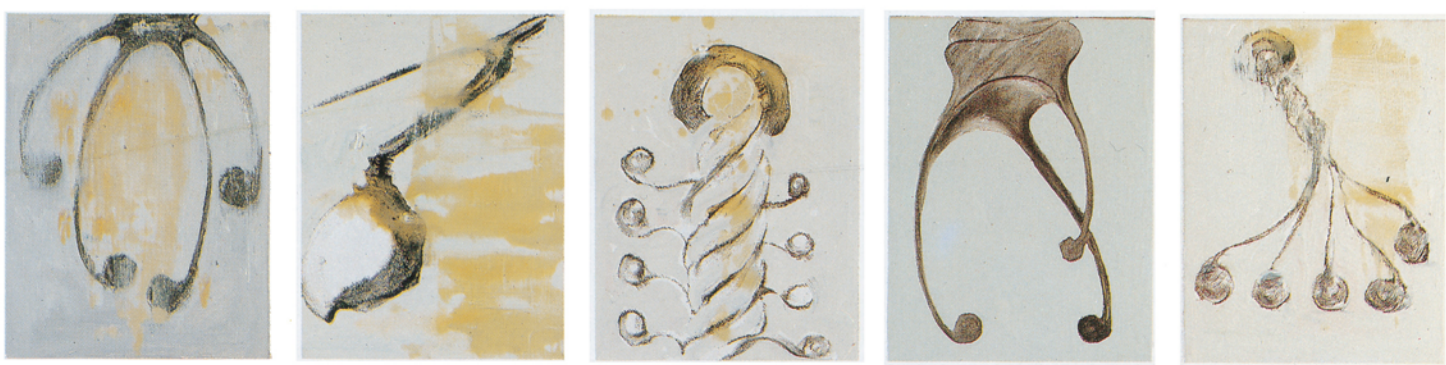
Per tant, de l'estètica romàntica ens interessa especialment la seva dimensió metafísica per albirar en el món físic una intuïció intel·lectual, ja que és l'única categoria del saber que hi pot accedir. Però serà l'art la darrera disciplina capaç de traspassar la frontera que s'estableix entre l'ideal i el real o el pas del conscient a l'inconscient, joc de contraris que constitueixen l'absolut. Així, l'aproximació pictòrica a l'element natural proporciona a l'artista un cabal d'inesgotabilitat metafòrica, que li permet d'experimentar i analitzar aquestes configuracions generadores d'un potencial de formes suggerents que li brollen d'acord amb el seu estat interior i de pensament.

El conjunt mostrat en l'exposició inclou dues pintures de gran format i una sèrie de petites dimensions, que són esbossos i preludi temàtic, com es veurà en la disposició de la sala, de les dues peces definitives. Fet que implica un sentit de depuració formal en intentar sintetitzar al màxim el motiu rizomàtic, alhora que experimentar totes les possibilitats combinatòries de les formes derivades; fins a poder arribar a resolucions de complexa simplicitat, enllaços orgànics dins la soledat que els separa, conformacions que es presenten en estat de gestació, arrels descobertes o naturalesa descarnada. Sempre al damunt d'unes teles aparentment monocromàtiques.

Marta Pol

1. Ideari recollit en els poemes sobre l'univers.
2. Schelling; *La relación de las artes figurativas con la naturaleza*. Ed. Aguilar, Buenos Aires, 1980, pàg. 28.

"SÈRIE RIZÒMATA I" / 1993 / *Oli i carbó s/tela / 35 × 27*

"SÈRIE RIZÒMATA I" / 1993 / *Oli i carbó s/tela / 35 x 27*

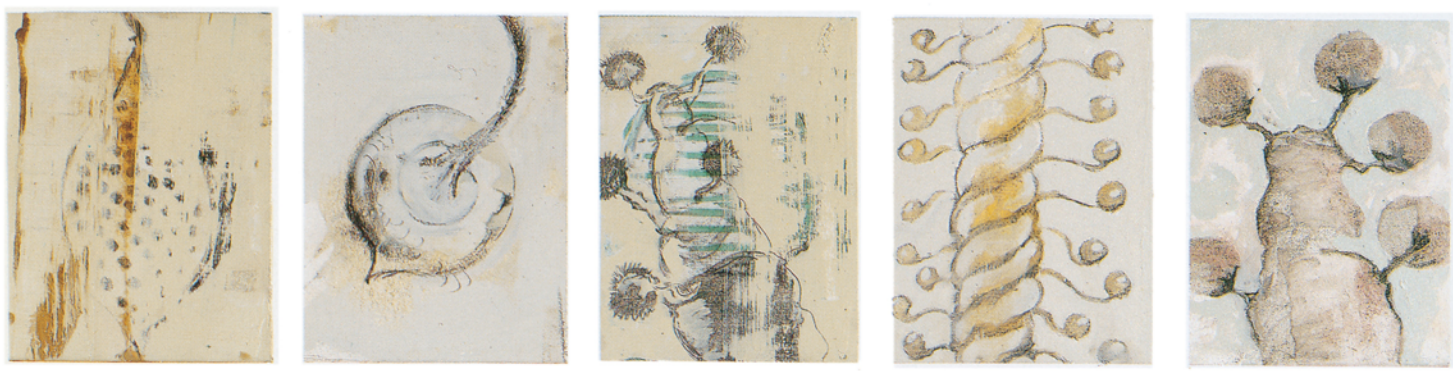
"GRAN RIZÒMATA I" / 1993 / *Oli i carbó s/tela / 260 × 200*

"GRAN RIZÒMATA II" / 1993 / *Oli i carbó s/tela* / 260 × 200

''SÈRIE RIZÒMATA I'' / 1993 / *Oli i carbó s/tela / 35 × 27*

"SÈRIE RIZÒMATA I" / 1993 / *Oli i carbó s/tela / 35 x 27*

CURRÍCULUM

PERE DE RIBOT
Girona, 1962

1982-1987 Facultat de Belles Arts de Barcelona, especialitat de Pintura, 1985.
Premi de Pintura «Banco de Vizcaya», Barcelona.

1986 Premi «Fornells Pla», la Garriga.
Premi «Medalla Gimeno», Tortosa.
Biennal del Futbol Club Barcelona, Barcelona.
Col·lectiva de l'especialitat de Pintura de la Facultat de Belles Arts a l'Escola d'Aparelladors de la Universitat Politècnica de Barcelona.
Premi de Pintura «Banco de Vizcaya», Barcelona.
Fira Internacional ARCO'86 (Galeria Canals), Madrid.

1987 Individual Canals Galeria d'Art, Sant Cugat del Vallès.

1988 Individual Galeria Expoart, Girona.
Individual Amics de les Arts, Terrassa.
Premi «Pintura Jove» de la Generalitat de Catalunya, Galeria Lola Anglada, Barcelona.
«VI Mostra d'Art Contemporani Català», Claustres del Reial Monestir, Sant Cugat del Vallès.
Palau Oliver de Boteller, Tortosa.
Sala d'Exposicions de l'Honorable Comú, Encamp, Principat d'Andorra.
Museu Municipal de Sant Joan, Lleida.
Museu Comarcal, Reus.
Capella de l'Antic Hospital de la Santa Creu, Barcelona.
Centre Cultural de la Caixa de Terrassa, Terrassa.
Col·lectiva Alícia Ibarra i Pere de Ribot, la Bisbal de l'Empordà, Girona.
Col·lectiva Premi de Pintura Jove, Galeria Expoart, Girona.
Galeria Expoart, «Petit Format», Girona.
Premi Blanc i Negre, Galeria Espalter, Madrid.

1989 Fira Internacional ARCO'89, Galeria Expoart, Madrid.
Galeria Nolde, Navacerrada, Madrid.
Col·lectiva Galerie Vieille du Temple, París (juny).
Biennal Cultural, Cannes, França (juliol).
Biennal Cultural, Girona (octubre).
Art Jonction International, Niça, França.
Castell de Benedormiens, Castell d'Aro, Girona.
Individual Arteara Galeria, Madrid.
Col·lectiva Galerie Vieille du Temple, París (octubre).
Individual Galeria Art, Figueres, Girona.
Supermerc'Art, Barcelona-Madrid.
Col·lectiva Galeria Expoart, Girona (desembre-gener).
Col·lectiva Galeria Art, Figueres (desembre-gener).

1990 Individual Galeria Vieille du Temple, París.
Individual Galeria La Ventana, València.
Col·lectiva Galeria Art, Figueres, Girona.
Individual Castell de Peralada, Girona.
Individual Museu d'Art.
Contemporani «Can Marc», Begur, Girona.
Art Jonction International, Niça, França.
Col·lectiva Expoart, Girona.
Col·lectiva i Individual Canals.
Galeria d'Art, Sant Cugat, Barcelona.
Individual Expoart, Girona.
Col·lectiva Intercanvi Hispano-soviètic, itinerant URSS (Moscou, Leningrad, Kíev, Novosibirsk).
Hipermerc'Art, Vinçon, Barcelona.
Col·lectiva Petit Format, Galeria Expoart, Girona.
«Preludi», Galeria Expoart, Barcelona.
Fira Internacional «Interarte 90», València.

1991 Col·lectiva Galeria Vieille du Temple, París.
Art Jonction International, Niça, França.
Individual Galerie Art 16, Olot, Girona.
Col·lectiva Galeria Nolde, Navacerrada, Madrid.
Col·lectiva Galeria Estilo, Barcelona.
Individual La Galeria del Passatge, Igualada.
Hipermerc'Art Vinçon, Barcelona.
Col·lectiva Petit Format, Galeria Expoart, Girona.
Col·lectiva Galeria Art Figueres, Girona
Individual Galeria Expoart, Barcelona.

1992 Individual Galeria Art, Figueres, Girona.
Individual Galeria Serrano 141, Madrid.
Individual Galeria La Ventana, València.
Col·lectiva Leonard Beard, Albert Gonzalo, Pere de Ribot, Barcelona.
Individual la Catedral del Vi, la Vall de Santa Creu, Girona.
Individual Galeria, Expoart, Girona.

1993 Individual Galeria Vieille du Temple, París.
Col·lectiva Galeria Art-Sud, Tolosa.
Individual Galeria Àmbit, Barcelona.
Individual. Sales Municipals d'Exposició, Girona.

BIBLIOGRAFIA

José Luis Arce, «Pere de Ribot o la pintura com arqueologia», text del catàleg de la Galeria Expoart, Barcelona 1991.

José Luis Arce, «Cap a un horitzó de símbols», *Catàleg Galeria Àmbit*, Barcelona, gener de 1993.

José Luis Arce, «Pere de Ribot en Para una Teoria del Arte», Universitat de Barcelona (en preparació).

Borja de Arquer, «De Ribot, una pasión contenida», *Socios*, 24, 1992.

Ignasi de Bofarull, *Catàleg Galeria Arteara*, Madrid, 1989.

M. Lluïsa Borràs, *La Vanguardia*, 5-2-1993.

Pierre Brisset, «Pere de Ribot a París», *L'Œil*, París, abril de 1990.

Manuel Calderón, *ABC de las Artes*, 19-2-1993.

Adolfo Castaño, «Laboratorio central», *ABC.*

Cinco días, «Ribot, símbolos y misterios», 24-4-1992.

Diari de Terrassa, 12-5-1988.

Època, Pere de Ribot, 25-10-1989.

Jordi Falgàs, «Pintar espais arquitectònics», *Punt Diari*, 25-2-1989.

Jordi Falgàs, «Una sàvia mirada que es transforma en pintura sincera», *El Punt*, 16-2-1992.

Rosa Gil, «La intenció sempre invita a la contemplació», *Diari de Girona*, 13-10-1990.

Rosa Gil, «Un univers inesgotable», *Diari de Girona*, 23-10-1990.

Rosa Gil, «Els espais insondables de Pere de Ribot», *Diari de Girona*, 5-2-1988.

Anna Guasch, «Pere de Ribot i Josep Uclés» *Diari de Barcelona,* 30-12-1987.

Guía el País, «Rizòmata», 12-2-1993.

Jean Pierre Guillemot, «Le chat qui Peint», *Catàleg Galeria Vieille du Temple*, París, 1990.

Amat las Heras, Pere de Ribot, *Girona Selecció*, febrer de 1993.

Lionel Ibós, «Pere de Ribot, un talent catalan» *AAKN News,* París, 15-4-1990.

Tomàs Paredes, «Pere de Ribot, paisatgista!», *El Punto de las Artes*, 19-10-1989.

Marta Pol, «Configuraciones anamnésicas», *Marte*, 23, maig de 1992.

Marta Pol, «Rizoma del pensament estètic», *Catàleg Sales Municipals d'Exposició*, Ajuntament de Girona, abril de 1993.

Rosa M. Planas, «Espais buits», *Punt Diari*, 12-2-1988.

Susanna Portell, *El Observador*, 30-11-1992.

Enric Pujol, «Interessant i ràpida mustació», *Punt Diari*, 30-11-1989.

Santos Torroella, *Enciclopèdia d'artistes catalans*, Ed. Àmbit, 1993.

Tat París, «El temps com a motiu pictòric, *El Punt*, 29-11-1992.

Jaume Vidal, Expoart. *El Observador*, 13-12-1991.

LLISTAT D'OBRES

De I al LXIV
SÈRIE RIZÒMATA
1993
Oli i carbó s/tela
35 × 27 cm

45
GRAN RIZÒMATA I
1993
Oli i carbó s/tela
260 × 200 cm

46
GRAN RIZÒMATA II
1993
Oli i carbó s/tela
260 × 200 cm

47
GRAN ARQUEOLOGIA RIZOMATOSA
1992
Oli s/tela
300 × 200 cm

Edició: AJUNTAMENT DE GIRONA
Disseny: JOAN CASANOVAS
Fotografies estudi: ALEJANDRA GUERRA
Fotografies obres: TORNER / FIGUERES
Fotocomposició: IMATGE I LLETRA s.l.
Impressió: **CURBET & MARQUES** IMPRESSORS, SL
Dipòsit legal: GI. 596 - 93

Portada: "GRAN ARQUEOLOGIA RIZOMATOSA" / 1992 / *Oli s/tela* / *300 x 200*

41

ABRIL-MAIG 1993

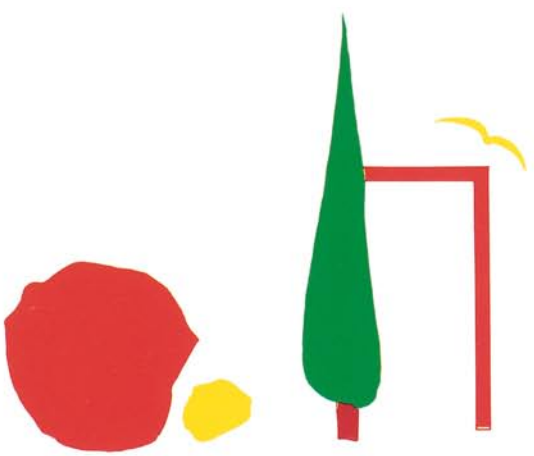
COL·LECCIÓ DE CATÀLEGS DE LES SALES MUNICIPALS D'EXPOSICIÓ

1 - TORRES MONSÓ
2 - VICENTE HUEDO
3 - PEP CAMPS
4 - ROSER OLIVERAS
5 - IGNASI ESTEVE
6 - MIM JUNCÀ
7 - ENRIC MARQUÈS
* ENRIC CASANOVAS
8 - GABRIEL
9 - LEONARD BEARD
10 - HORTALÀ
11 - CARME SANGLAS
12 - MONTSERRAT COSTA
13 - ADMETLLA
14 - JORDI GISPERT
15 - PERE VICENS
16 - ROCA - COSTA - J.S. CARRERA
17 - ESTER BAULIDA
* JOAQUIM SUNYER
18 - LLUÍS VILÀ
19 - ÀLEX NOGUÉ
20 - ADRIÀ PUNTÍ - MARTORANNO - G. MUSCÀRIA P.
21 - PEP AYMERICH
** PEP COLOMER
22 - FAIXÓ
23 - CREUS DALGÀ
24 - BOSCH MARTÍ
25 - MOISÈS TIBAU
26 - QUIM COROMINAS
* FIDEL AGUILAR
27 - Q. ESTIVILL
28 - SELVAGGI
29 - COMADIRA
30 - ESPIGOLÉ
31 - AMAGAT
32 - CARME MASIÀ
33 - NIEBLA
34 - ISABEL BANAL
35 - M.A. FELIU
36 - SERRANO BOU
* RICARD GUINÓ
37 - ANSESA
38 - CARME GIFREU
39 - NARCÍS GIRONELL
40 - ASSUMPCIÓ MATEU
41 - PERE DE RIBOT

* EXPOSICIONS EXTRAORDINÀRIES DE FIRES
** EXPOSICIÓ D'HOMENATGE

PATROCINA:

FUNDACIÓ CAIXA DE CATALUNYA

SALES MUNICIPALS D'EXPOSICIÓ

Ajuntament de Girona